BİZ BÖYLE BİR MİLLET DEĞİLDİK…

Yazan: Naci Konyar - 14 Eylül 2009

Marmara bölgemizde özellikle mega şehir İstanbul da yağışlar otuzu aşkın insanımızın ölümüne ve büyük maddi kayıplara neden oldu.O akşam televizyon başında bu felaket anlarını izleyenler nemli gözlerle bir genç insanımızın talan yapanlara bağırışını izledi.O genç adam felaket anında yardım yerine talan yapan insanlara tepkisini şöyle dile getiriyordu:

Biz böyle bir millet değiliz, biz böyle bir millet değiliz…

Evet biz böyle bir millet değildik… Çok eskilerde bir kişi sokakta bir para bulduğunda asla elini paraya değdirmez, yalnızca çevresine bir daire çizip çekip gidermiş.Parayı ikinci gören kişide aynı şekilde davranır ve ikinci bir daire çizmeyi vatandaşlık görevi telakki edermiş.Böyle böyle paranın etrafında ki halkaların sayısı yediye ulaşınca sekizinci kişi parayı alır ve en yakın devlet yetkilisine teslim etmeyi vazife bilirmiş.Sonuçta para devlete gelir kaydolunur ve özel bir fonda toplanırmış.Bulunan paranın etrafına daireler çizme işinin yediye kadar devam etmesinin sebebi de sahibinin kaybettiği parasını bulmasına fırsat tanımak içinmiş.

Zamanımızda öyle kayıplar yaşıyoruz ki etrafına daire çizmekten aciz kalıyoruz.

Bir sel felaketi sonucu gördüğümüz bu manzara insanımızın, insanlığımızın hangi dereceye geldiğinin ibretli manzarasıdır.Bu resim son yıllarda sosyal hayatımızda kabul gören en büyük kahramanlık olan çok kazanmak, daha kazanmak temel düşüncesinin ülkemize çizdiği resimdir.Bu felaket belki de sel felaketinden daha büyük bir sosyal felaket olan ahlakın sele gitmesidir.

86 yıllık siyasal yapının yarattığı siyasetçi zihniyeti toplumsal sorunları çözmeye yönelik bir çabadan ziyade oy avcılığından ibaret bir bezirganlığı benimseyince İstanbul da yaşananlara şaşmamak gerekir.

Son otuz yılda gerek fakir Anadolu halkının geçim kaynağı olarak gördüğü İstanbul'a "Taşı toprağı altın" diyerek göçmesi, gerekse İstanbul'u yönetenlerin siyasi ikbal hesapları sonucu, fakirlerin oy gücü, bilek gücü, zenginlerin para gücü ile İstanbul işgal edilmiş ve bu günkü ibret manzaraları yaşanmıştır.

Şimdi bizde insana yatırım unutulunca evini vatan, akrabalarını da millet sayanlar ortaya çıkmıştır.

Evet en büyük yatırımın insana olan yatırım olduğunu unutmasaydık genç kardeşimizin "Biz böyle bir millet değiliz" çığlığını duymayacaktık.

Günümüz insanını yüce hedeflerden uzaklaştırıp, kendisine çizilen sınırlı alan içinde akçalı işlerle uğraştırıp, çok kazanma hep kazanma üzerine bir hayat nizamı öğretilirse fakirin de talanı biz kazanç kapısı görmesi normal değil midir?

Bu felakette sadece mal ve can kaybetmedik.Evimizin, ekmeğimizin, yurdumuzun bereketi olan helal ve haram kavramlarını yitirdiğimizi de öğrendik.Bereket gidince de onun yerini hile ve madrabazlığın almış olduğunu gördük. Neticede felaket zamanında kendi halkının malını kapışan insan manzaraları seyrettik.

Şimdi talancıları durdurmaya çalışan genç adamın "Biz böyle bir millet değiliz" çığlığına destek verenler olarak sesi sese, çığlığı çığlığa ulayıp "Davut gibi avazemizi bu aleme salarak" hep birlikte sesleniyoruz.

"Zararın neresinden dönülürse kardır" atasözüne uyularak aç ve muhtaç kalmış insanımızı sadece senenin bir ayında iftar çadırlarında doyurmanın, gıda poşetleriyle yardımda bulunmanın yeterli olmadığı görülerek insanımıza vakarı, dürüstlüğü, doğruluğu öğreten haksızlık, adaletsizlik, hile ve hırsızlık gibi toplum nizamını tahrip eden kötülüklere fren olan ecdadın kültürü unutturulmamalıdır.

Bu gencimizin çığlığından ürperenler soruyorlar:

Ey gönlümüze huzur veren vakar ve tavırlarıyla, konuşmalarıyla kendilerinden feyz aldığımız güzel insanlar neredesiniz…

Ey, insana ait olduğu tarihin asaletini hatırlatan, insanı ailesine, komşusuna, milletine muhabbetle bağlayan o güzelim örf ve adetler ananeler nerdesiniz nerelerdesiniz?..

Naci Konyar